

פרשת בלק

כי ידעתי את אשר תברך מבורך - האם לבלעם אכן היה כח לברך? (כב, ו)

יש להבין- שאל הצדיק **רבי שמחה בונים מפשיסחא**- הרי כל כוחו של בלעם היה אך ורק לקלל, כי ידע לכוון את הרגע שבו הקב"ה כועס, אולם מנין שאב הרשע הזה כח גם לברך?

אלא- תירץ הרבי- ניתן להבין זאת עפ"י **משל**:

קבוצת אנשים יצאה פעם ליער עבות כדי לצוד חיות ובתוכם היה נוכל אחד רמאי ובעל גאווה.

ראה הנוכל כי מרחוק עומד שועל ליד הנחל ושותה מים.

ניגש האיש אל מקום שגדלים בו קני סוף ושם כרת לעצמו קנה אחד איתו ניגש אל חבריו ושאל: האם אתם מאמינים כי עם הקנה הזה אשר בידי יכול אני להרוג את השועל הזה...?

דבר כזה לא יתכן- צחקו האנשים- מי שמע על קנה סוף שיכול להרוג שועל...? אין הדבר מתקבל על הדעת!

אם תתנו לי מאה דינרי זהב-אמר הנוכל- אראה לכם כי אני מסוגל לדבר הזה.

הסכימו חבריו לתת לו מאה דינרים אם יצליח לצוד ולהרוג את השועל בקנה שבידו.

כיוון הנוכל את קנה הסוף ועשה עצמו כמכוון אל המטרה, וברגע הנכון השמיע קול הדומה ליריה ובו ברגע נפל השועל ומת...

חבריו שעמדו על ידו התפעלו מאוד ממעשה זה והתחילו באמת ובתמים להאמין בו שהוא בעל תכונות מיוחדות המסוגל עם קנה רצוף להרוג שועל מרחוק.

אבל הם לא ראו, כי מן הצד השני של היער עמדו ציידים אחרים ובידם רובים אמיתיים והם המה אשר כיונו וירו בשועל והמיתוהו...

רק הנוכל הערום הזה, שהייתה לו ראייה רחוקה מאוד, ראה אותם מתכוונים ומתכוונים לצוד את השועל, וכאשר ראה שהשועל נמצא כבר על הכוונת של הציידים נתן הוא את הצעקה כאילו הוא יורה ברובה אמיתי.

כן הוא גם הנמשל- סיים הרבי- בלעם הרשע היה איצטגנין גדול היודע מה יקרה עם איש פלוני בעתיד, וכאשר היה רואה באיצטגננותו שאיש זה או אחר מזלו עומד להאיר לו, בא אליו ואמר לו: "אם ברצונך שאברך אותך שתהיה עשיר גדול שקול לידי סכום כסף נכבד ותהיה בטוח שברכתי תתקיים".

וכאשר ראו הגויים ש"ברכתו" מתקיימת, הוציאו עליו שם: "אשר תבורך מבורך". אבל באמת ברכת בלעם הייתה ריקה מכל תוכן, ולא היה לו שום כח לברך מעצמו...

מקור: וקראת לשבת עונג

פרשת בלק